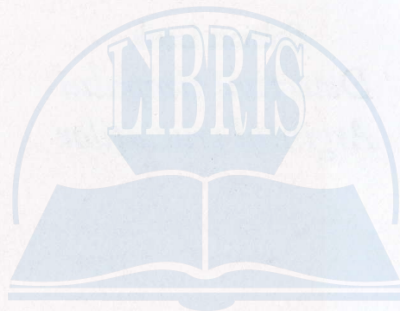
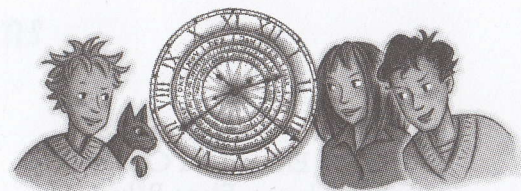

Fabian Lenk

Detectivii timpului

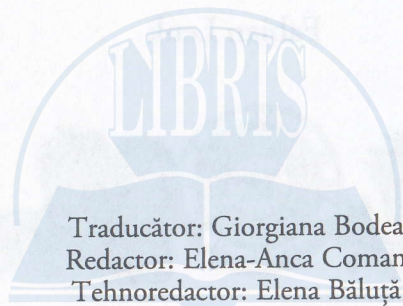
Volumul 3

Argintul cruciaților

Cu ilustrații de Almud Kunert

Editura Ravensburger

MEDIA DOCS
junior

Traducător: Giorgiana Bodea
Redactor: Elena-Anca Coman
Tehnoredactor: Elena Băluță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LENK, FABIAN

Argintul cruciaților / Fabian Lenk. - București :
Mediadocs Publishing, 2016
ISBN 978-606-8549-96-5

821.112.2-93-31=135.1

Fabian Lenk
Die Zeitdetektive
Das Silber der Kreuzritter

© 2007 Ravensburger Buchverlag Otto Maier GmbH
Copertă și ilustrații: Almud Kunert

© Mediadocs Publishing, 2016, pentru prezenta ediție

Cuprins

Patru cai și o enigmă	9
În labirint	19
Ela cea agilă	30
Pista duce la Palatul Dogilor	41
Comoara ascunsă	49
O transformare bizară	62
Țipătul	71
Canale întunecate	76
Ochii albi	84
Prinși în plasă	94
Ascunzătoarea este asaltată	103
Urechii fine	113
Ciocănituri	121
Încărcătură fierbinte	128
O surpriză neplăcută	140
Cea mai bună înghețată din lume	154
A patra cruciadă	156
Glosar	160

Kim, Julian, Leon și Kija – Detectivii timpului

Agera Kim, istețul Julian, atletul Leon și enigmatică pisicuță egipteană Kija sunt patru prieteni care împărtășesc un secret...

Ei dețin cheia de la vechea bibliotecă a mănăstirii benedictine Sfântul Bartolomeu. În acest sălaș al cărților este ascunsă uimitoarea dimensiune spațio-temporală „Tempus”, prin care se poate călători în trecut. Tempus pulsează în ritmul timpului. Există mii de uși, în spatele cărora se derulează câte un an din istoria omenirii. De exemplu, pătrunzând prin aceste uși, prietenii noștri ajung să viziteze Roma antică sau Egiptul de pe vremea faraonilor. Din timpul faraonilor provine și pisica Kija, pe care cei trei prieteni au luat-o cu ei în prezent, din prima lor aventură.

De fiecare dată când cei trei prieteni vor să afle ceva interesant despre o anumită epocă sau vor

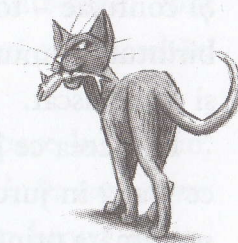
să investigheze un caz suspect petrecut în trecut, călătoresc acolo cu ajutorul dimensiunii Tempus.

Tot Tempus îi aduce pe călători înapoi în prezent. Tot ce trebuie să facă Julian, Leon și Kim este să se întoarcă în locul unde au aterizat în trecut. De acolo ei pot reveni în epoca lor.

Chiar și atunci când călătoria în timp a celor patru prieteni durează mai multe zile, în prezent nu se scurge nicio secundă și nimeni nu poate bănuși în ce călătorie secretă s-au mai aventurat detectivii timpului...

Patru cai și o enigmă

Această chestiune nu-i dădea pace. Julian stătea la fereastra camerei sale și se uita afară, în întuneric. Era cu puțin înainte de miezul nopții, iar Julian trebuia, de fapt, să doarmă de mult. De fapt. Însă a doua zi putea să doarmă pe săturate, era vacanța de vară. În capul său gândurile se amestecau. În acea după-amiază, el și părinții săi se întorseseră de la Veneția, unde petrecuseră două săptămâni de concediu, iar impresiile din orașul lagunelor nu-i dădeau pace. Veneția, cu a sa impresionantă *Basilica di San Marco* și *Palazzo Ducale*, care îi păruse lui Julian că seamănă mai mult cu o fortăreață. Un oraș cu foarte multe unghere și străduțe ascunse, înconjurat de marea omniprezentă. Julian nu credea că un loc din această lume poate oferi așa de multă diversitate.

Și confuzie – totul era atât de confuz, precum labirintul drumurilor sale întortocheate de pe mare și de pe uscat.

Însă ceea ce îl ținea treaz, mai ales, era enigma ce plana în jurul cailor din bronz aurit. *Cvadriga* se număra printre cele mai renumite atracții turistice ale Veneției. Animalele păreau foarte reale. Când Julian zări caii deasupra porții principale a Bazilicii San Marco, aproape că le auzi nechezatul și fornăitul. Aceasta era o operă de artă cu o poveste neobișnuită. Caii, așa le explicase ghidul lor turistic Francesco, se aflaseră la un moment dat în *Constantinopol*. În anul 1204, au fost aduși în Veneția, de către *cruciați* și venețieni.

Cruciați? Julian avu impresia că a auzit greșit. Ce căutau oare cruciații în Constantinopol, actualul Istanbul? Ținta cruciaților nu a fost întotdeauna Ierusalimul? Însă Julian nu primise la această întrebare niciun răspuns satisfăcător de la Francesco. Julian repetă întrebarea. Atunci ghidul îl privi sever și mormăi:

– Este o poveste plină de sânge și lacrimi, în care domnesc trădarea și minciuna. Nu am niciun chef să o povestesc. Vezi acel palazzo, acolo, în

față? Acolo este Palazzo Ducale. Într-acolo vom merge acum. Iar acolo poți să-mi pui câte întrebări dorești.

Însă acest caz nu-i mai dădea pace lui Julian. *O poveste plină de sânge și lacrimi, în care domnesc trădarea și minciuna?* Caii din bronz ascundeau un secret. Iar Julian nu ar fi Julian dacă nu ar încerca să deslușească această enigmă. Măine la amiază se va întâlni cu Leon, Kim și Kija la Venezia, cea mai bună gelaterie din orașelul lor natal, Siebenthann, sau poate chiar din întreaga lume. Julian era convins că și prietenii săi se vor arăta interesați de acest caz neobișnuit.

A doua zi tovarășii au avut noroc. Chiar când se îndreptau spre gelateria Venezia, se eliberă o masă. La scurt timp după aceea, prietenii se aflau cu un pahar uriaș de înghețată înaintea lor.

– Haide, povestește, îl îndemnau Leon și Kim pe Julian.

Cei doi și-au petrecut cea mai mare parte a vacanței la piscină și nu au regretat nicio secundă. Dar cu siguranță și Veneția era interesantă.

În timp ce Julian povestea, ochii lui Leon și Kim deveneau din ce în ce mai mari. Abia la final,

pe când paharele de înghețată erau golite de mult, a ajuns să povestească despre cvadrigă.

– Sună bizar, spuse Kim. Ce să caute cruciații într-un oraș care se află la o distanță așa de mare, în est, față de adevărata lor destinație?

– În legătură cu acest subiect am putea găsi informații în biblioteca noastră, propuse Julian și își privi prietenii, plin de speranță.

Leon se încruntă.

– Vrei să răsfoiești cărți pe vremea asta? Își îndreptă degetul arătător spre rucsacul în care se aflau lucrurile sale de baie. Credeam că mergem să înotăm.

Kim încuviință.

– De fapt, și eu credeam același lucru. Dar hai să facem un mic popas la bibliotecă, nimeni nu are nimic împotriva.

Până la urmă, acceptă și Leon. Așadar, cei trei prieteni se îndreptară cu bicicletele spre împărăția cărților. Kija se afla în coșul fixat pe ghidonul lui Kim și savura călătoria cu mustățile în vânt.

În timpul vacanței, biblioteca era deschisă doar trei ore, înainte de prânz. Acum era închisă, cel puțin pentru cititorii obișnuiți. Julian scoase

cheia și deschise ușa. Fugiră repede în clădirea întunecoasă. Atent, Julian încuie din nou ușa în urma lor. Ajunseră în sala cu cărți de istorie, urcând niște scări scârțâitoare din lemn. Acolo se îndreptară spre raftul unde știau că vor găsi literatura potrivită pentru subiectul Evul Mediu.

– Bingo!

Kim scoase mulțumită volumul pe care scria Cruciații. Deschise la primele pagini și trecu repede peste cuprins.

– Ia uitați! strigă ea la scurt timp.

Leon și Julian veniră lângă ea.

– Cea de-a patra cruciadă este considerată cea mai inutilă dintre cele șapte cruciade care au avut loc în total. A fost o catastrofă totală și a lăsat în urma sa numai rușine și oroare. Și aceasta trecea prin Veneția, citi Kim cu voce tare. Papa Inocențiu al III-lea a fost cel care a încurajat cea de-a patra cruciadă pentru a cucerii Ierusalimul, aflat sub ocupație musulmană. Armata cruciaților avea aproximativ 10 000 de oameni. Aceștia plănuiau ca în iunie 1202 să navigheze din Veneția până în Palestina. Corăbiile voiau să le închirieze de la venețieni. *Doge*le Enrico Dandolo a cerut...